

FORSLAG TIL EN NY JAGTLOV.

I Sommeren 1917 blev paa Initiativ af »Foreningen til Dyrenes Beskyttelse« nedsat et Udvalg bestaaende af 3 Medlemmer af denne Forening, 3 fra »Dansk Jagtforening« og 3 fra »Dansk ornithologisk Forening«; de sidste var E. Lehn Schiøler, A. L. V. Manniche og R. H. Stamm. Udvalgets Arbejde foreligger nu trykt, som et »Udkast til Lov om Jagten«. Det er en kendt Sag, at under Jagtlovene hører ikke blot selve Jagten men ogsaa Fredningsbestemmelser for alle Dyr, deres Æg og Yngel, hvad enten de kan henregnes til de jagtbare Dyr eller ej; en Jagtlov har da Bud til enhver, der overhovedet har nogen Interesse for vort Lands Dyreverden, og en kort Gennemgang af de Bestemmelser i Udkastet, som i første Række vedrører vor Forenings Opgaver og Maal, vil antagelig interessere Foreningens Medlemmer.

At der trænges til en ny Jagtlov er erkendt af alle. Den gamle kan snart holde 25 Aars Jubilæum, og dens Afløsning har længe været drøftet, bl. a. i »Dansk Jagttidende« og her i Tidsskriftet (4. Aargang, Side 49, O. Helms: »Betragtninger over Jagtloven« med senere Indlæg fra O. Dyrhauge og H. Arctander).

De første 2 Kapitler i Udkastet handler om Jagtretten og dens Udøvelse. Hvad der her særlig vil lægges Mærke til, er Bestemmelsen om det ofte paakrævede Jagttegn, for hvilket Betalingen sættes til 10 Kr. aarlig, dog at Grundejeren jager frit paa egen Grund. Hovedinteressen for Ornithologen ligger i Kapitel 3 »Jagttider og Fredningsbestemmelser«.

Tallet af de Fugle, der tidligere var fredløse Aaret igennem, er nu indskrænket; hertil hørte Ørne, alle Falke, Glenter, alle Kragefugle (undtagen Alliker), Blishøns og Skarver; nu er der kun Due- og Spurvehøge, Vandrefalke, Raager, Krager og Skader, Graaspurve samt Vildgæs (undtagen Graagæs). Til de helt fredede Arter hørte tidligere kun Urhøner samt sorte og hvide Storke, Sang- og Smaafugle. Nu foreslaas tillige Fredning for Rørdrummer, Traner, Præstekraver, Stenvendere, Klyder, Terner, Turtelduer, Steppenhøns, Glenter, Ugler, alle Klatre- og Skrigfugle (Gøg, Spætte, Natravn, Isflugl o. s. v.), Ravne, Alliker og Nøddekriger samt alle Sang- og Smaafugle, hvis Slægtsnavne udtrykkelig anføres. Dog skal det være tilladt i Frugthaver at

bortskyde Stære, naar de gør Skade paa Frugten, desuden at bortskyde Terner, der gør Skade paa Fiskekulturer, og Alliker, hvor de gør Skade paa Skovkulturer.

Ved Fastsættelsen af Fredningstiderne for de enkelte Fuglearter er der taget Hensyn saavel til de jagtlige Interesser som til Beskyttelsen af Landets Fugleverden; der har i ikke ringe Grad gjort sig Bestræbelser gældende i Retning af at faa forholdsvis faa Datoer ind i Bestemmelserne, m. a. O. at simplificere dem saavidt muligt. Det er da saaledes, at 1 og 16 Juli, 11 August og 21 September bliver de hovedsagelige Dage, paa hvilke Jagten begynder. Hejrer, Graagæs og Skovskader foreslaas fredede fra 1 Marts til 30 Juni; Svømmeænder, Taffelænder samt Regnspover fra 1 Januar til 15 Juli. Rovfugle (undtagen de tidligere nævnte), Ring- og Hulduer og alle Vadefugle (undtagen de tidligere nævnte) foreslaas fredede fra 1 Februar til 10 August, til hvilken Dato ogsaa Urhaner er fredede. Endelig begynder Jagten paa alle de øvrige Hønsefugle, alle Slags Drosler, Skovsnæpper, Gravænder, Lappedykkere og alle Svømmefugle (undtagen de tidligere nævnte) 21 September; for Skovsnæppen er foreslaaet Fredningstid fra 8 April.

I en særlig Paragraf hedder det, at den paabudte Fredning tillige omfatter de fredede Dyrs Yngel samt Fuglenes Reder og Æg; dog skal det være Ejeren af Grunden tilladt at borttage eller lade borttage Æg af Maager (undtagen af den store Havmaage) indtil 1 Juni samt Æg af Ænder, til hvilke der er indrettet fredede Rugepladser, alt under fornødent Hensyn til at Formeringen ikke hindres. Som det vil ses, bliver det væsentlig kun af Storm- og Hættemaager, der herefter maa samles Æg, idet ogsaa Vibens Æg nu er fredede.

Af andre Bestemmelser i Udkastet har det Interesse, at der foreslaas forbudt al Jagt mellem Solens Opgang og Nedgang, undtagen Morgen- og Aftenjagt paa trækkende Svømme- og Vadefugle, at det er forbudt til nogen Slags Jagt at anvende kunstigt Lys, og at al Brug af Sakse udenfor Gaard og Have er forbudt, ligesom Brug af Limpinde og Doner.

I et Tillæg til Udkastet gives der Motivering for de forskellige foreslaaede Ændringer i den tidligere Lov, og Grunden til Fredningsbestemmelserne for de enkelte Fuglearter klarlægges indgaaende.

Udkastet foreligger som Udvalgets Arbejde i dets Helhed, uden

at der findes Særstandpunkter. De Hovedformaal, der bør naas, er efter Udvalgets Mening følgende:

1. At bevare den nationale Fauna.
2. At udvikle Jagten som et i økonomisk Henseende ikke helt ubetydeligt Bierhverv.
3. At opretholde en betryggende Fred paa vore Marker.
4. At indskrænke Antallet af Ulykkestilfælde ved Vaadeskud.
5. At fjerne det Dyrplageri, som nu kan knytte sig til Jagtens Udøvelse.

Endvidere gør Repræsentanterne for hver Forening Rede for, hvad deres særlige Opgave har været, og Dansk ornithologisk Forenings Repræsentanter skriver følgende:

»Repræsentanterne for Dansk ornithologisk Forening ønsker at udtale, at deres Forening, hvis fornemste Opgave det er dels at udbrede og forøge Kendskabet til vor hjemlige Fuglefauna i videst mulige Udstrækning, dels at værne denne mod Efterstræbelser, med stor Forventning imødeser en Forbedring af Jagtloven, der udtrykkelig tager Sigte paa at fremme denne for Foreningen saa betydningsfulde Sag. Og dette gælder ikke alene de Fugleformer, som i Lægmands Omdømme staar som »fredelige« eller »nyttige« Fugle, men ogsaa dem, der med større eller mindre eller helt uden Grund er komne i Miskredit.

Foreningen maa bestemt hævde Princippet: Ingen Udryddelse af nogensomhelst dansk Fugleart. Danmark har af sine noget over 300 Arter ikke en eneste at undvære. Foreningen optræder som Defensor lige saavel for en Vandrefalk som for en Nattergal, for en Fiskehejre som for en Agerhøne. Foreningen kan selvfølgelig tolerere en Indskrænkning i Individantallet for saadanne Arter, hvis Skadelighed for menneskelige Interesser er overvejende, men ikke deres totale Udryddelse. Og den maa samtidig hævde og understrege Vanskeligheden, der er forbundet ved med Rette at stemple en bestemt Fugleart som absolut skadelig, idet den gør opmærksom paa, at et Dyrs Skadelighed i de allerfleste Tilfælde ulige lettere lader sig paa-vise end dets Nytte i Naturens Husholdning.

Ud fra disse Standpunkter har Repræsentantskabet for Dansk ornithologisk Forening kastet sit Lod i Vægtskaalen under Udarbejdelsen af nærværende Forslag til Lov om Jagten i Danmark«.

Naar nu Lovforslaget kommer til Rigsdagen, maa man haabe, at det vil finde en gunstig Modtagelse. Bliver det til Lov, vil det betyde væsentlige Fremskridt og Lettelser i Arbejdet for at bevare den danske Fugleverden, og i hvert Tilfælde har Dansk ornithologisk Forenings Medlemmer Grund til at anerkende, hvad Foreningens Repræsentanter i Udvalget har virket.

RED.
